

Divendres 17 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 13,54-58): En aquell temps, Jesús arribà a Natzaret, el seu poble, i instruïa la gent a la sinagoga. Ells se n'estranyaven i deien: «D'on li vénen, aquesta saviesa i aquests miracles que fa? ¿No és el fill del fuster? La seva mare, ¿no és aquella que es diu Maria? Els seus germans, ¿no es diuen Jaume, Josep, Simó i Judes? I les seves germanes, ¿no viuen totes entre nosaltres? D'on li ve, tot això?». I no eren capaços d'acceptar-lo. Jesús els digué: «Un profeta només és menyspreat al seu poble i a casa seva». I no va fer allí gaires miracles, perquè ells no tenien fe.

«Un profeta només és menyspreat al seu poble i a casa seva»

Mn. Jordi POU i Sabater

(Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya)

Avui, com ahir, parlar de Déu a aquells qui ens coneixen de sempre és difícil. En el cas de Jesús, Sant Joan Crisòstom comenta: «La gent de Natzaret s'admira d'Ell, però aquesta admiració no els porta a creure en Ell sinó a sentir enveja, com si diguessin: 'Per què Ell i no jo?'». Jesús coneixia bé aquells que en lloc d'escoltar-lo s'escandalitzaven d'Ell. Eren parents, amics, veïns als quals apreciava, però justament a aquests no els podrà fer arribar el seu missatge de salvació.

Nosaltres —que no podem fer miracles ni tenim la santedat de Crist— no provocarem enveges (tot i que en ocasions, si realment ens esforcem per viure cristianament, això pot passar). Sigui com sigui, igual que Jesús, ens trobarem sovint que aquells a qui més estimem o apreciem són els qui no ens escolten. En aquest sentit, cal tenir present, també, que es veuen més els defectes que les virtuts i que aquells que hem tingut a prop nostre durant anys poden dir interiorment: —Tu que feies (o fas) això o allò altre, què m'has d'ensenyar a mi?

Predicar o parlar de Déu entre els del nostre poble o família és difícil però necessari. Cal dir que Jesús quan va a casa seva hi va precedit de la fama dels seus miracles i de la seva paraula. Potser a nosaltres també ens caldrà, una mica, establir una certa fama de santedat fora (i dins) de casa abans de “predicar” els de casa.

Sant Joan Crisòstom afegeix en el seu comentari: «Fixa't, t'ho prego, en l'amabilitat del Mestre: no els castiga per no escoltar-lo, sinó que amb dolcesa diu: 'Un profeta només és mal rebut a la seva pàtria i entre els de casa seva' (Mt 13,57)». És evident que Jesús marxaria amb una certa tristesa, però que continuaria pregant per tal que la seva paraula salvadora fos ben rebuda en el seu poble. I nosaltres (que res haurem de perdonar o passar per alt), igualment, haurem de pregar perquè la paraula de Jesús arribi a aquells que estimem, però que no volen escoltar-nos.